

ALTE AFORISME

Nu sîntem vinovați pentru că ne naștem. Sîntem vinovați pentru că murim. Deci trebuie să luptăm cu toată puterea împotriva morții. Chiar dacă acest efort, pînă în cele din urmă și fără excepție, ne va ucide.

*

Adevăratul poet este un filosof care „raționează” cu simțurile, după cum adevăratul filosof e un poet care „simte” cu rațiunea.

*

De la geniu la nebunie, un pas. De la nebunie la geniu, o distanță incomensurabilă.

*

Măsura durabilului o dau întotdeauna ruinele.

*

Un veritabil critic intră în istoria literară ca într-un salon, nu ca-ntr-un templu. El își scoate pălăria nu pentru a-și face cruce, ci ca să salute.

*

Inspirația înseamnă aglomerație ; creația simplificare.

*

Numai atunci vorbești limpede, cînd ai ceva de spus.

*

Eroarea unor spirite mari dă naștere la adevăruri pentru spiritele mici.

*

A-l judeca pe Goethe din punct de vedere strict artistic, înseamnă să găsești soluția de-a trece cămila prin urechile acului.

*

Luna e epigonul soarelui. De aceea strălucește numai în întuneric.

*

Un scriitor care excelează prin stil, este un cavaler care se duelează cu teaca.

*

Deosebirea dintre natură și artă este exact deosebirea dintre auzul fin al unui iepure și urechea surdă a lui Beethoven.

Talentul e un vaccin împotriva genialității.

*

Deosebirea dintre un istoric și un romancier: primul istoricizează, al doilea istorisește.

*

Dacă n-ar exista mușuroaiele, cum am observa înălțimea muntelui ?

*

Dacă Dumnezeu este fiul omului, poetul este fiul lui Dumnezeu.

*

Statuia unui mare om de știință, nu-ți mai dă nici o cunoștință.

*

Dacă spațiul e numai o categorie a conștiinței umane, cum spunea Kant, de ce și calul și călărețul fac efortul de a sări peste un obstacol, deodată, în același loc ?

*

Singura operă a naturii care mă mișcă pînă la lacrimi este... ceapa.

*

Numai cînd e soare tufele fac umbră.

*

Filosofului după ce și-a gîndit filosofia sa nu-i mai rămîn decît două posibilități : sau să și-o scrie, și atunci nu mai are vreme să și-o practice, sau să și-o practice, și atunci nu mai are vreme să și-o scrie.

*

Toate lucrurile cresc pe măsură ce se apropie de noi. Numai geniul pe măsură ce se depărtează.

*

Cultura greacă : o bacantă care deși are un spin în talpă, dansează mai departe surizătoare.

Un artist este un soldat care, deși e în plină luptă, nu se poate totuși reține să nu bage de seamă ce minunat joc de culori fac baionetele bătute de soare, ale celor ce seucid între ei.

*

În timp ce filosoful gîndește, omul de rînd se gîndește.

*

Ziaristul este un poet care fredonează istoria.

*

Scrie pe înțelesul tuturor... celor ce înțeleg.

*

Fii atît de zelos în a sluji veacul tău, încît împinge lucrurile cît mai departe — pînă în veacul următor.

*

Geniul este barometrul secolului său.

*

Inspirația vine din cer — da !, dar adusă de diavol...

*

În artă nu e posibilă decît o singură politică : aceea a perfecțiunii.

*

Dacă omul a mâncat într-adevăr din pomul cunoștinței, de ce nu cunoaște totuși adevărul? Să fi fost oare acel pom, numai un fals pom al cunoștinței? În acest caz, pentru a fi nimerit pe cel veritabil, omul ar fi trebuit să guste din toți pomii Paradisului. Ceea ce, de fapt, face pînă în ziua de azi. Adevărata alungare din Rai va veni abia de acum încolo — în ziua cînd omul va nimeri acel pom,

*

Sper, cu disperare!

*

Viciile sînt comisia în fața căreia dă examen virtutea.

*

Sămînța conține întotdeauna mai mult decît planta care se dezvoltă din ea; căci sămînța nu conține numai părțile plantei, ci și acelea în dauna cărora se dezvoltă aceasta.

*

Cu cît oamenii se uită mai lung la tine, cu atît înseamnă că ești mai rău văzut.

*

Modestia este vanitatea prostului.

*

Faptele tale nu-ți aparțin pe de-a-ntregul decît atîta timp cît încă nu le-ai înfăptuit.

*

Trăiește orice s-ar întâmpla ; pentru că orice s-ar întâmpla tot o să mori.

*

Omul care se lasă stăpînit de simțuri, e un om lipsit de bunul simț.

*

Din punctul de vedere al Iadului, un Diavol cîștigat pentru fapte bune, e un Diavol corupt.

*

Devii erou nu prin aceea că săvîrșești o faptă de care omul obișnuit nu e crezut capabil, ci prin aceea că săvîrșești o faptă de care omul obișnuit nu te credea capabil.

*

N-am lăsat din mine nimic pe unde am trecut ; de pretutindenii însă am luat cîte ceva.

*

S-a apropiat atît de mult de mine, încît n-am mai avut loc nici să-i întind mîna.

*

A fi liber înseamnă să fii atît de obișnuit cu lanțurile, încît să te simți prost cînd îți sînt scoase.

*

Ori de cîte ori întindem unui cerșetor o monedă, ne simțim îndreptățiți să-i atragem atenția că o facem

pentru ca să-și cumpere pâine, iar nu să o bea. Ca și cum nu ar fi mult mai mărinimos să-i ajutăm pe oameni să-și îndeplinească o plăcere, decît o nevoie.

*

Ne afectează profund numai umilița pe care o suferim din partea unuia mai tare decît noi. Umilița pe care o suferim din partea unuia mai slab, nici nu o remarcăm măcar.

*

Dacă vrei să dezbari pe un om de viciile lui cele mari, cultivă-i-le pe cele mici.

*

Intr-un copil poți mai ușor prevedea pe viitorul om matur decît într-un adolescent.

*

Adeseori rîvnim anumite situații mai mult din dorința de a supăra pe alții, decît de a ne bucura noi.

*

Nimic nu este mai enervant decît un om care are întotdeauna dreptate.

*

Ne împărtășim și altora bucuriile noastre, nu de dragul de a-i face părtași la ele, ci pentru că în felul acesta ni le reînnoim nouă de tot atîtea ori.

*

Îi prețuiesc prietenia după măsura în care, pentru ca să mi-o dovedească, îmi dorește din toată inima o nenorocire.

*

Decît nimicul, prefer nimicurile.

*

A consola nu însemnează a ușura pe altul de o durere, ci a te încărcă și tu cu durerea lui.

*

Pe un om nu-l saluți din două motive : fie pentru că nu-l cunoști, fie pentru că-l cunoști prea bine.

*

Cînd mugurul răsplin așteaptă cu-nfrigurare, din clipă-n clipă, picurul de rouă care să-l deschidă, e de ajuns să treacă pe lîngă el din întîmplare cineva și să-l scuipe, pentru ca el, confundînd stropul, să se deschidă vesel și emoționat.

*

Nimic nu regretăm mai mult decît cuvintele mari spuse în momente mici.

*

Sînt mult mai recunoscător celor căroră le-am făcut eu un bine, decît celor care mi-au făcut ei mie.

*

Uneori e mult mai folositor să-ți pierzi speranța, decît să-ți pierzi vremea sperînd.

*

Numai tigrii îi ții în cuști. Pentru papagali sînt suficiente coliviile.

*

Nici măcar nu se aseamănă, ca să se poată cît de cît deosebi.

*

*

Tradiția este sfoara pe care o națiune își întinde conștiințele la soare.

*

Pentru a fi un bun istoric e bine să prevezi cît mai puțin și să-ți aduci aminte cît mai multe. Pentru a fi un bun politician e bine să-ți aduci aminte cît mai puține și să prevezi cît mai mult. Un bun politician să-și amintească mereu că trebuie să uite....

*

Există un punct pe care nici miopul, nici presbitul nu-l văd : punctul de la mijloc.

*

Sînt mizantrop nu pentru că nu mă înțelege nimeni, ci pentru că nu pot înțelege pe nimeni. Mizantropia e o formă a egoismului.

*

Libertatea tuturor este dictată de măsura în care fiecare știe să se stăpînească pe sine.

*

Prefer critica cu aspect de calomnie, decît calomnia cu aspect de critică. Cea dintîi se risipește la cea mai ușoară adiere de vînt, pe cea de a doua nu o speli cu toate apele mării.

*

Nu ești niciodată mai subiectiv, decît atunci cînd „îți convine” să fii obiectiv. Obiectivitatea care nu ascunde nici un risc e lipsită de valoare.

*

La întrebarea : ce îngropăm ?, pesimistul răspunde : morți ; optimistul : semințe.

★

Aparții societății prin ceea ce e rău sau bun în tine. Ceea ce nu e nici rău, nici bun, te deosebește de ea.

★

Măsura tuturor lucrurilor e omul... măsurat.

*

O societate de sălbatici este primejdioasă numai pentru misionarii politicoși.

*

Sînt consecvent numai în chestiunile în care nu am nici o părere.

*

*

Sînt unele lucruri care pentru a fi auzite, nu trebuie numaidecît spuse.

★

A scrie aforisme înseamnă a spune ceea ce tu nu știai, altora care o știau de mult, dar nu o puteau spune.

*

Destinul a fost crud cu mine. Ca să mă răzbun, eu mă port crud cu cei din jurul meu. Devin prin urmare, destinul lor...

*

Conștiința mea și cu mine sîntem doi. De aceea singurătatea absolută nu e posibilă decît în păcat sau în moarte — cînd unul din noi piere.

*

E ușor să devii un idol ; e greu să rămîi un model.

*

Zeul bun al iubirii este împlinirea dorinței. Zeul rău al iubirii este dorința împlinită.

*

Caracteristica iubirii neîmpărtășite : speranța că odată și odată vei fi iubit. Caracteristica iubirii împărtășite : teama că într-o bună zi nu vei mai fi iubit.

*

Singura coloană de rezistență a iubirii se sprijină, și ea, pe un abis.

*

Actul iubirii este încercarea deznădăjduită a coastei biblice de a se întoarce la locul de unde a fost scoasă.

*

Într-un singur loc natura și arta se împacă de minime : în femeia elegantă.

*

După ce te-ai aprins, e firesc să te arzi.

*

Decolteurile la femei sînt ca acele „va urma” ale rîmanelor foileton. Ca să te faci să cumperi „urmarea”, se opresc exact acolo unde sînt mai pasionante.

*

În inconștiența ei, vioara, adeseori plictisită de delicatețea arcușului, se simte atrasă de fierăstrău.

*

Abia aștept să mă despart de iubită, seara, pentru ca să mă pot gîndi netulburat la ea.

*

În iubire, cearta are același rost pe care îl avea în zborul lui Anteu periodică atingere a pămîntului: întremează.

*

Iubirea unui al treilea, pentru unul din cei doi îndrăgostiți, amenință mai mult armonia acestora, decît eventual ura lui.

*

Un bărbat nu e sigur de dragostea unei femei decît atunci cînd iubește o altă femeie.

*

O femeie urmărește întotdeauna în căsnicie două lucruri: să facă din copilul ei un bărbat și din bărbatul ei un copil.

*

I-am vorbit atît de mult despre calitățile ei, încît pînă la urmă s-a convins că le are; tocmai în clipa cînd eu mi-am dat seama că mă înșelasem.

*

O femeie respectabilă este o femeie care încă n-a păcătuit. Un bărbat respectabil este un bărbat care nu mai păcătuiește.

*

Există un singur loc unde viciul și virtutea se întâlnesc : cămașa de noapte a miresei.

*

Ca să-i măsurăm căldura sentimentului, îi punem iubitei brațul subsuoară ca pe un termometru.

*

Niciodată nu te simți mai singur ca atunci când cel mai bun prieten al tău, în culmea fericirii, îți mărturisește că e iubit.

*

Înainte de a o fi cucerit îți supralicitai toate calitățile. Acum, după ce ai cucerit-o, ți le minimalizezi. În primul caz din pricina orgoliului nesatisfăcut, în cel de-al doilea, din pricina orgoliului satisfăcut.

*

Femeile sînt ca și cravatele : trebuie întotdeauna să atîrne de gîtul cuiva.

*

O femeie frumoasă și inteligentă este în natură tot atît de inoportună ca și un pom care ar face în același timp și fructe și flori.

*

Nu putem fi fericiți, pentru că toți urmărim aceeași țintă : să fim fericiți.

*

Îmi chinui iubita cu tot felul de capricii, pentru că în felul acesta îi încerc rezistența sentimentului. Întocmai cum încearcă un mecanic rezistența osiilor vagonului — cu ciocanul.

*

Prietenia ne face complici, iubirea victime.

*

Oglinda este singura care poate exercita cu efect un șantaj asupra femeii. Numai ea, amintindu-i de trecut, o ruinează treptat.

*

Iubirea ți-o atragi prin defecte, dar ți-o păstrezi prin calități.

*

Cînd Dumnezeu a creat femeia, a scos din coșul pieptului bărbătesc tocmai coasta care apără inima.